

TIJDSCRIFT

VAN HET

NEDERLANDSCH GENOOTSCHAP

VOOR

MUNT- en PENNINGKUNDE

ONDER DE ZINSPREUK:

„Concordia res parvae crescunt”

TE

AMSTERDAM

1^e Jaargang

AMSTERDAM
G. THEOD. BOM EN ZOON

1893

BETALINGSPENNING VAN SCHERMERMEER.

In *De Noord-Nederlandsche Gildepenningen*, door Mr. J. DIRKS, wordt op bl. 388 van het tweede deel onder nr. 29 een looden penning beschreven als brandspuitpenning van den polder de Schermermeer, en de voorzijde, gevormd met den zegelstempel van den polder, afgebeeld op plaat CXXXVIII, onder nr. 18. Als opschrift der keerzijde geeft de tekst:

4 OCT.

1847.

Een exemplaar in het museum te Alkmaar doet echter lezen:

40—CT

18—46

Een brandspuitpenning is dit zeker niet. De secretaris van het polderbestuur, door mij geraadpleegd, houdt het voor een betalingspenning voor werkverschaffing; 40 cent is vermoedelijk een half dagloon. Hij versterkt deze meening hierdoor, dat onder de vroegere armenwet dat bestuur tevens algemeen armb-

stuur was der onder acht burgerlijke gemeenten gelegen polder.

1846 was door langdurige droogte en hitte een ziekenjaar, en tevens het tweede, erge jaar der aardappelziekte. Werdt de penning in den winter van 1846—47 gebezigd, dan vinden de verschillende jaarcijfers daarmede verklaring.

De machtige polder gebruikte het looden geld gewis niet als noodmunt, maar als waarborg dat de verdienste niet aan kroeghouders zou ten goede komen.

C. W. B.
